

Làm Thế Nào Để Lấy Lại Hoàng Sa & Trường Sa

Uyên Hạnh

Nói về chiến tranh, nói về sự tranh đấu, ta thường nhìn vào lực lượng của mình và lực lượng của địch để so sánh thực lực của đôi bên. Bình thường khi những giải pháp hòa hoãn không được đưa ra hoặc xử dụng để giải quyết sự tranh chấp, chiến tranh sẽ xảy ra và dẫn đến nhiều cuộc đổ máu. Máu đổ, ly tan, chết chóc là những gì người dân hai nước phải gánh chịu.

Lực lượng quân sự của Trung quốc đối chọi với lực lượng quân sự của Việt Nam, phần thắng sẽ nghiêng về đâu? Với tình hình hiện tại, chúng ta không thể đặt bất kỳ một giả thuyết hay niềm tin nào vào lực lượng quân sự được điều hành bởi nhà cầm quyền Hà Nội cho công cuộc tranh đấu giành lại chủ quyền của Việt Nam tại hai quần đảo Hoàng Sa và Trường Sa. Bởi vì việc nhà cầm quyền CSVN sẽ lên tiếng/tranh đấu giành lại lãnh hải lãnh thổ của Việt Nam là một sự kiện không thực. Sự kiện thực nhất là sự tranh đấu của nhân dân Việt, trong và ngoài nước.

Việc hai quần đảo Hoàng Sa và Trường Sa bị Trung Quốc cưỡng đoạt đã gây sôi động trong nhiều năm qua kể từ ngày 2 tháng 12 năm 2007. Người dân Việt, những người con yêu quê mẹ, không ai không nghĩ đến việc giành lại hai quần đảo thuộc chủ quyền của đất nước mình. Đã có những phân tích, suy xét, dẫn đo và cân nhắc được đặt ra cho tiến trình của sự kiện Giành Lại Chủ Quyền Hoàng Sa & Trường Sa Cho Việt Nam.

Với tình thế hiện thời, lực lượng quân sự của Trung Quốc và lực lượng tranh đấu của xã hội dân sự Việt Nam không thể đặt lên bàn cân đo bằng cán cân so sánh, mà phải cân bằng cán cân công lý, lòng nhiệt huyết và sự đồng tâm nhất trí. Đây là việc đem óc thông minh lòng nhân hậu đối chọi với sự bất chính và cái tâm đen ngòm của giặc. Chúng ta có thể tranh đấu bằng trí lực để đập đổ sự ngang ngược bất công của giặc. Chúng ta có thể tranh đấu giành chủ quyền cho đất nước bằng sự quang minh chính đại để đánh đổ sự hiểm ác tàn độc của giặc thù. Điều này không có nghĩa chúng ta phải là người mưu lược như Gia Cát Lượng hay giỏi binh thư như Tôn Tản thời Xuân Thu chiến quốc để bẫy giặc thù. Chiến lược của chúng ta là nhiệt huyết, tình đồng bào và hành động quang minh. Chúng ta sẽ đem độc chất của Trung quốc trả về lại cho nhà cầm quyền Trung quốc. Dùng chính độc chất của họ đập lại họ là chiến thuật quy mô của thuyết “sư tử trùng sư tử nhục”.

Nhìn chung vào xã hội người dân Trung Quốc chúng ta biết rõ Trung Quốc là đất nước có một nền văn học rất cổ và đời sống gia đình xã hội của người dân Trung quốc đặt nặng trên vấn đề Nhân, Nghĩa, Lễ, Trí, Tín thế nên xã hội Trung Quốc không thiếu những tấm lòng nghĩa khí. Hàng sĩ phu đầy nghĩa khí tại Trung Quốc thực tại đang bị kềm kẹp, đàn áp, bôi nhọ bởi sự lạm dụng quyền lực của nhà cầm quyền Bắc Kinh. Một cơ quan công quyền gồm những người điều hành với một trình độ văn hóa và lương tâm không thể đo lường được vì không có đơn vị để đo, chưa có dụng cụ bất bình thường ở độ đặc biệt để lường những trí óc thiên cận, tham tàn, bạo ngược, bất kể nhân cách đó.

Tất cả những hành động và việc làm của nhà cầm quyền Trung quốc không đặt căn bản trên NHÂN nên không có NGHĨA, vì thế LỄ cũng không mà TRÍ và TÍN chẳng có. Chỉ cần có Nhân - có tình người - là có tất cả. Bởi vì chính trong Nhân đã có Nghĩa, Lễ, Trí và Tín. Khi nhìn sâu và kỹ vào lối trị dân, điều hành đất nước của nhà cầm quyền Trung quốc hiện nay, chúng ta thấy rõ một điều: Nhà cầm quyền Trung quốc đã tạo sự bất

Sống
tận đời
phải có một tấm lòng

mãn đối với dân chúng trong nước họ khi những độc chất trong thực phẩm, vật liệu, dụng cụ v.v... sản xuất tại đó đã bị chính người dân của họ tìm hiểu phanh phui và lên án với thế giới bên ngoài. Do từ kết quả thấy được trong các sự kiện như việc số lớn các em bé gái tại Trung quốc tăng trưởng phát triển thể chất theo một chiều hướng sai lệch, song hành với những thảm trạng khác như sẩy thai, trẻ sơ sinh dị dạng, sơ sinh tật nguyên... Thống kê cho thấy tính từ số 20 triệu trẻ sơ sinh mỗi năm tại Trung quốc có từ 800 ngàn đến 1,2 triệu trẻ sơ sinh ẻo uột và 300 ngàn em bé dị dạng và chết yểu. 20-30% trẻ bị tật

nguyên có thể chữa trị được còn đa số chịu tật nguyên suốt đời, đã tạo cho dân chúng Trung quốc nhiều phần

nộ cho dù nhà cầm quyền Trung Quốc đã cố tình bưng bít thông tin. Các nhà tranh đấu cho dân chủ nhân quyền tại Trung Quốc đã biết hệ thống hóa sức mạnh của truyền thông, đã vượt phá vòng cương tỏa Mạng của nhà cầm quyền Bắc Kinh và cặp mắt cú vọ của công an, để người dân Trung Quốc tiếp nhận được những thông tin đó. Sự dũng cảm và thông minh của những nhà đấu tranh cho dân chủ tại Trung Quốc thể hiện rõ trong việc ngoài bài vở tung lên Mạng, tờ rơi, phương cách “truyền thông rỉ tai” tin tức bị nhà cầm quyền Bắc Kinh bưng bít đã đến được với người dân tại Trung Quốc và thế giới bên ngoài.

Nhìn về một khía cạnh khác trong lãnh vực thương mại của nhà cầm quyền Trung Quốc, chúng ta không khỏi rùng mình vì Nhân Đạo không có trong lòng những người điều hành đất nước này. Ở Trung Quốc một nhà tù rất lớn được xây dựng ngay cạnh một bệnh viện toàn khoa. Nơi đây những vị “Lương y như từ mẫu” là thành viên của đảng CSTQ được tuyển chọn và đào luyện để làm việc tại bệnh viện vĩ đại có tầm vóc quốc tế này. Điều hành “Liên Hợp Thương Mãi Tam Gia” này là các quan - cấp giấy phép và các bà vợ/tình nhân của quan đứng vai trung gian trong việc điều hành Tổ chức Quốc doanh Tam gia: Nhà Thương, Nhà Tù và Nhà Trọ. Quốc Doanh là vì do nhà nước điều hành với số lượng bác sĩ y tá đang thực thi việc làm của các “gian y” không biết đến lời tuyên thệ của người y sĩ, không hiểu rõ y đức chỉ biết đến chỉ thị và mãnh lực đồng tiền. Một hợp tác có “tầm vóc quốc tế” lại có “tự do doanh thương” nên rất rộng đường làm ăn. Họ nhận thay các cơ quan bộ phận trong cơ thể con người từ nhỏ như võng mạc, lớn như tim, thận, gan v.v. cho phần lớn các bệnh nhân nước ngoài. Những người không biết rõ mảnh lối làm ăn tàn độc này.

Nhà Tù và Người Từ Tù

Những người “hiến” thận, tim, gan.. là ai? - Đó là những người tử tù. Những người tù này là ai? Tại sao họ lại mang bản án tử hình? - Họ là những người dân đói khổ, có thể vì quá đói đã phải đi ăn trộm ăn cướp, bị bắt bỏ vào tù. Họ là những nhà tranh đấu cho quyền sống của người dân Trung Quốc, như các thành viên của tổ chức Pháp Luân Công, bị nhà cầm quyền Trung Quốc bắt và áp đặt cho bản án gián điệp cho ngoại bang, bản án phá rối trật tự nhà nước - là án đại hình là tử hình!

Bệnh Viện Toàn Khoa và Khách Sạn

Ngôi bệnh viện toàn khoa với những vị bác sĩ giải phẫu “lùng danh” điều hành” thị trường buôn bán các bộ phận của con người”. Lùng danh vì những cas giải phẫu thay nội tạng/bộ phận nêu trên xảy ra như cơm bữa. Quen tay trong một ngày với nhiều vụ giải phẫu liên tiếp, họ trở thành lùng danh cả nghĩa đen lẫn nghĩa bóng. Vấn đề tiếp thị được nhà cầm quyền Trung Quốc thực hiện tốt đẹp trên toàn cầu với những thông tin, hình ảnh hướng dẫn rõ ràng chu đáo từ các website trên mạng. Bệnh viện nhận một số tiền đặt cọc trước của người muốn đến Trung Quốc thay bộ phận/nội tạng. Về mặt điều trị bác sĩ Bệnh Viện Toàn Khoa trực tiếp nhận mẫu thử nghiệm mô và máu của những bệnh nhân (nước ngoài) và nhu cầu cần thay một bộ phận nào đó trong cơ thể. Tại Trung Quốc các bác sĩ đối chiếu những loại mô và máu của các người tù để tìm “người hiến nội tạng” thích hợp. Với chỉ số 70-80% thích hợp người bệnh sẽ được thông báo để “du lịch” sang Trung Quốc. Đến Trung Quốc người bệnh sẽ trú ngụ tại khách sạn cạnh bệnh viện. Tại Nhà Tù (sát nách bệnh viện) người tù có

án tiểu hình (có cùng loại mô và máu với người bệnh) trở thành người tù có bản án đại hình và sẽ bị xử tử. Khi người bệnh nước ngoài vừa đặt chân đến Nhà Trọ (Khách sạn) trong phạm vi “Tam Gia” người tử tù sẽ được chích thuốc mê đưa vào phòng mổ, chuẩn bị. Bác sĩ y tá giải phẫu sau khi vừa lấy phần cơ thể/nội tạng thích ứng đưa ngay sang phòng bên ghép cho người bệnh trên giường mổ tại Bệnh Viện Toàn Khoa, kế cận nhà tù. Một cuộc cấy ghép bảo đảm được phần nội tạng không bị hư hại vì thời tiết/chuyển tải đường dài, vì người “hiến” và người nhận chỉ cách nhau một cánh cửa nhà thương. Một người tù lành mạnh sẽ bị giết để “hiến” nội tạng/phần cơ thể cần có cho một người bệnh được sống. Sau khi bị chính thuốc mê, mổ sống và “hiến” cơ thể mình cho “y học” dưới mũi dao và thủ thuật điều luyện của các “Hoa Đà tái thế”, người tử tù sẽ bị xử tử bằng một mũi thuốc độc. Về phần người bệnh sẽ được tỉnh dưỡng tại nhà thương đó và sau một tuần sẽ trở về lại nước mình cư ngụ. Đó là “hành trình” và mảnh lối thương mại đã đem lại những nguồn tiền khổng lồ cho các quan chức đảng... nắm vận mệnh đất nước Trung Quốc của nhà cầm quyền Bắc Kinh.

Nhà cầm quyền Trung cộng không cai trị đất nước bằng đạo đức và nhân đạo. Họ không được gọi là một chính quyền, bởi vì tất cả những gì đã gọi là chính sách phải có đủ các điều căn bản như thiên thời, địa lợi, nhân hòa mới gọi là chính và lâu dài được. Sách lược của Trung quốc không gọi là chính mà phải gọi là tà vì chất ma giáo đầy đầy tâm hồn họ. Việc cướp đất, cướp biển Việt Nam, việc cho độc chất vào thức ăn vật dụng vì chỉ nghĩ đến nguồn lời của nhà cầm quyền Trung quốc là nghịch đạo lý. Không thuận lòng Trời, Trời không dung Đất không tha. Ngay trong đất nước mình nhà cầm quyền Trung quốc còn lường gạt dân mình làm sao có địa lợi và nhân hòa được.

Đã có nhiều bài viết nói về độc chất và sự độc hại giết người trong thực phẩm và vật dụng của Trung quốc, được biên khảo bởi chính người dân Trung quốc, đã đăng tải và chuyển đi nhiều nơi trên thế giới, vạch mặt chỉ tên những tội đồ của nhân loại. Nhiều nơi có người Việt tị nạn cư ngụ, sự tranh đấu của thể hệ trước đã được tiếp nối bằng thể hệ trẻ đang lên. Một lực lượng trẻ hải ngoại có được cái nhìn rõ ràng vào nhiều sự kiện, giỏi về ngôn ngữ tại các nước đang cư ngụ, đã không ngần ngại góp tiếng nói bằng cách viết thư cho các Cơ quan Quản lý và Kiểm soát Thực phẩm và Dược phẩm lưu ý đến việc không nên cho nhập cảng hàng hóa Trung quốc, kèm theo những dẫn chứng từ nhiều nơi đặc biệt FDA là Cơ quan Quản lý và Kiểm soát Thực phẩm & Dược phẩm Hoa Kỳ. Bất kỳ một đất nước tự do dân chủ nào trên thế giới cũng đều có cơ quan quản lý và kiểm soát thực phẩm. Những bài viết đầy đủ thông tin và bằng chứng rõ rệt đã được đăng tải trên Mạng và qua báo chí nhiều nước trên thế giới.

Trong một số bài vở gửi lên Mạng với nguồn trích dẫn việc dân chúng nhiều nước đòi hỏi sự ngưng nhập cảng hàng hóa độc hại của Trung quốc qua sự kiện nhà cầm quyền Trung quốc đã nhận của hối lộ của những con buôn làm ngơ cho họ sản xuất hoặc chính những cơ quan quốc doanh đã tung ra thị trường những sản phẩm độc hại giết dân lành vô tội tại Trung quốc và dân chúng nhiều nơi trên thế giới. Nếu chúng ta đồng thanh gióng lên tiếng nói của người dân Việt hải ngoại trên phương diện này, chúng ta sẽ được sự đáp ứng của nhiều nơi, ngay cả từ dân chúng Trung Quốc, khi chính dân bản xứ của các nước đó cũng đã thông rõ sự độc hại của hàng Tàu. Chúng ta, những người Việt yêu nước tôn trọng nhân quyền hãy tiên phong trong việc tẩy chay hàng hóa Trung quốc. Hàng hóa thực phẩm độc hại bị trả lui, những con buôn/cơ sở quốc doanh nhà nước sản xuất loại hàng này sẽ bị thua lỗ. Nếu muốn được sống còn Trung quốc phải sản xuất những mặt hàng hóa bình thường. Không tiêu thụ hàng hóa hay dùng phương tiện lưu hành của Trung quốc, chúng ta và thế giới sẽ gây ảnh hưởng vào nền kinh tế Trung quốc. Chúng ta cũng biết rõ rằng, trong bất kỳ một cuộc đấu tranh, trong bất kỳ một cuộc chiến nào cũng sẽ dẫn đến những thiệt hại. Trong tình trạng này thiệt hại trước mắt và gần nhất sẽ đến với người dân/cửa hàng Việt đang buôn bán hàng hóa Trung quốc. Trong tình trạng chiến tranh, chúng ta phải chọn lựa đường lối tranh đấu. Được quyền chọn lựa chúng ta sẽ chọn một cuộc tranh đấu có kết quả và sự thiệt hại sẽ là tài vật thay cho mạng sống. Tránh đổ máu, khổ đau ly tán là chuyện phải làm.

Chúng ta vẫn còn nhớ gương anh dũng của Quang Trung Đại Đế thời non nước Việt bị nằm trong mưu đồ thôn tính của nhà Mãn Thanh, khi họ có dã tâm sát nhập lãnh thổ Việt vào Trung Hoa, đòi Nhà Thanh thời Càn Long thịnh đạt. Trước đó, khi người Mãn Châu đánh bại Trung nguyên đến triều Càn Long thì người Mông Cổ, Hò, Tạng đều lần lượt bị thua trận và bị sáp nhập hoàn toàn hoặc một phần đất vào lãnh thổ Mãn Thanh. Càn Long với thế lực lên cao chưa từng có trong lịch sử Mãn Thanh, đã có ý sáp nhập luôn cả Đại Việt. Ý đồ này đã bị người anh hùng áo vải Tây Sơn đánh tan. Khởi quân đêm 30 tháng Chạp âm lịch năm Mậu Thân (tháng 1 năm 1789) đến đêm mùng 4 quân Tây Sơn tiến đến Ngọc Hồi, tiền đồn lớn nhất của quân Thanh. Chỉ trong vòng 6 ngày lực lượng của vua Quang Trung đánh tan quân Mãn Thanh. Bằng trí bằng lực và bằng tấm lòng nhân hậu yêu thương quân dân mình, bằng nhân đức của một vị chiến tướng, Nguyễn Huệ đã có được sự ủng hộ của quân lính, và sĩ khí của quân lính bốc lên ngàn ngạt tận trời cao. Đó là điểm tạo cuộc đại thắng của vua Quang Trung. Chúng ta hãy nhìn vào gương sáng của Quang Trung Đại Đế để cùng đồng tâm hiệp lực bảo vệ nước nhà.

Tránh chiến tranh đổ máu có thể dụng đòn công tâm. Trận chiến bằng ngón đòn công tâm của Nguyễn Trãi đã làm Thái Tổ tha chết cho hai chục vạn quân Minh, thu phục nhân tâm mở tình hòa hiếu giữa nước Nam chúng ta với nhà Minh hùng mạnh ở phương Bắc. Những cái đó không tìm thấy được trong tình thế hiện nay, vì

chúng ta không thể tính đến “lực lượng chống Trung quốc” từ nhà cầm quyền đảng CSVN. Nhưng chúng ta có được cái khác làm lợi điểm và quyết định vị thế tranh đấu của dân ta. Đối nội nhà cầm quyền Trung quốc cai trị bằng dã tâm. Đối ngoại nhà cầm quyền Trung quốc làm giặc cướp ban ngày. Song hành với hai sự kiện này với một đòn quyết tử cuối cùng, bổ sung cho những cuộc tranh đấu, là tiếng nói của nhân dân Việt Nam với quốc tế, ta sẽ cùng quốc tế nắm tay hạ chiêu thức cuối cùng: Toàn dân Việt ở khắp nơi trên thế giới tẩy chay hàng hóa Trung quốc, sẽ dẫn đến sự kiện nền kinh tế lung lay, nhân dân Trung quốc sẽ chống đối nhà nước. Những sản phẩm hàng hóa họ kiếm được tiền lời khổng lồ bị phanh phui vì chứa đầy độc chất sẽ hoàn toàn không được tiêu thụ như từ trước đến nay. Mặt kinh tế này bị sụp họ sẽ “tỉnh người” và thấy được việc phải làm là phải thay đổi đường lối làm việc và muốn hàng tàu được tiêu thụ tại Việt Nam và nhiều nơi trên thế giới bắt buộc họ phải trả Hoàng Sa và Trường Sa lại cho Việt Nam.

Cộng đồng Người Việt Tự do Hải ngoại luôn luôn bị nghị quyết 36 của đảng CSVN gây chia rẽ phá phách. Nhà cầm quyền CSVN là chư hầu của đảng CS Trung Quốc và luôn tìm mọi cách thực thi tham vọng tiến chiếm Việt Nam của Trung Cộng. Nghị quyết 36 là một nghị quyết được thực hiện liên tục, ẩn mình dưới nhiều bộ mặt, chiếc áo và hình thù khác nhau, do đó trong nhất thời khó có thể nhận diện được ngay. Mỗi một cá nhân trong chúng ta, hãy tìm hiểu và sáng suốt nhận định để tranh đấu cho quyền sống người dân Việt cho độc lập tự do của Việt Nam. Chúng ta phải biết tạo cho mình một chỗ đứng - riêng rẽ hoặc cùng với “tri kỷ”/nhóm/đoàn thể (nhỏ hay lớn) của mình. Đến khi thời cuộc chín mùi, các nơi cất lên tiếng nói hợp quần chúng ta sẽ cùng đứng lên dành lại độc lập cho đất nước. Chúng ta phải rõ một điều, chúng ta không đơn độc trong cuộc chiến này bởi vì những gì làm chúng ta đau cũng có nhiều người cùng đau nỗi đau chúng ta đang có. Họ là ai? Họ là những nhà tranh đấu cho quyền sống người dân Việt, đến một điểm thời gian nào đó trong tương lai chúng ta sẽ nhận diện được nhau.

Khi nhiều cá nhân liên hợp thành đoàn thể và cùng chung vai sát cánh bên nhau cùng đưa ra tiếng nói ra trước công luận quốc tế từ nhiều quốc gia trên thế giới, thế giới sẽ nhìn thấy được sự bất công mà chúng ta đang nỗ lực đấu tranh, họ sẽ can thiệp bằng sự tiếp tay ủng hộ các việc làm của chúng ta, Hoàng Sa và Trường Sa sẽ trở về với chủ quyền của nước Việt. Chúng ta có thể thực hiện việc tranh đấu này qua nhiều hình thức, đang được đồng bào trong và ngoài nước tích cực thực hiện:

1. Viết bài vở, tham khảo tài liệu đưa lên báo chí diễn đàn thôi thúc sự đoàn kết đấu tranh của dân Việt
2. Liên lạc cơ quan kiểm soát thực phẩm và dược phẩm tại các nước mình cư ngụ, để cảnh báo và đặt vấn đề bảo vệ người tiêu thụ trên thế giới chống các độc chất có trong thực phẩm và vật dụng được sản xuất từ Trung quốc qua sự tiếp thị của thế giới.
3. Thông báo rộng rãi trong đồng hương để tránh dùng hàng hóa Trung quốc. Khi các bà nội trợ các nước và người nội trợ tại Việt Nam không mua dùng thực phẩm Trung quốc, mức tiêu thụ hàng hóa của Trung quốc tại các nước trên thế giới bị giảm, sẽ đánh mạnh vào kinh tế Trung quốc. Muốn được sống còn Trung quốc bắt buộc phải thay đổi.

Nhiều sách sử Việt Nam chứng minh được người Việt cổ là những người khai sáng Trung quốc, là tổ tiên của họ cả về sinh học lẫn văn hóa, sẽ đánh động vào tâm lý của nhân dân Trung quốc. Với mong ước tạo sự cảm thông với thế giới, sách sử Việt được dịch thuật qua tiếng Anh và tiếng Pháp để phổ biến rộng rãi cho mục đích trên.

Yêu đất nước, trả nợ xương máu tổ tiên, những anh em chú bác đã nằm xuống vì bảo vệ giang sơn nước Việt, chúng ta phải quyết chí phấn đấu đến cùng. Sa môn Gautama có nói: -” Thế giới do tâm tạo”. Tâm bình thế giới bình. Tâm loạn thế giới loạn. Cũng được hiểu rằng, bình hay loạn do sự quyết tâm và tấm lòng yêu nước của chúng ta. Đồng tâm góp sức ta sẽ tạo an bình cho thế giới bằng cách lấy lại công bằng và diệt trừ sự tàn độc của nhà cầm quyền Trung quốc trong việc chấp nhận đưa độc chất vào thức ăn vật dụng để đầu độc một thế giới loài người. Hãy nói lên tiếng nói của mình, hãy làm những gì mình có thể làm được để bảo vệ công bằng bảo vệ nhân loại. Đừng từ chối quyền lợi nói được tiếng nói của mình. Từ khước điều này là từ khước chính ta và công bằng, an ninh của nhân loại.

Chúng ta hãy ý thức sự ngang ngược thâm độc của nhà cầm quyền Trung quốc, để cùng góp sức trong công cuộc tranh đấu này. Mỗi một cá nhân, từ nhiều khía cạnh nhìn vào cục diện, sẽ tìm thấy được cho chính mình một vị thế đấu tranh, để từ đó ta làm giọt nước trong sản sàng hòa mình vào đại dương tạo nên biển cả tươi mát.

Chúng ta không nhất thiết phải hợp quần ngay trong thời điểm này nếu nhiều người trong chúng ta chưa tìm được cho mình một lực lượng đấu tranh vững mạnh. Việc trước mắt là hãy giữ cho ngọn lửa nhân quyền cháy mãi trong tim óc của chúng ta không chỉ bằng lý thuyết mà phải thực hiện bằng hành động. Lửa còn, sức tranh đấu sẽ còn. Chúng ta có thể tự thấy rõ được mình phải làm gì. Đừng phân vân lo ngại, hãy hạ thủ công phu để giữ ngọn lửa nhân quyền cháy sáng.

UYÊN HẠNH